

Sygn. akt II K 396/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

Protokolant – A. K.

przy udziale Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniu 24/01/2018 roku

sprawy:

G. Z.

s. A. i B. z domu C.

ur. (...) w I.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 czerwca 2017 roku w F. nie zastosował się do decyzji Prezydenta Miasta T. z dnia 20 września 2017 roku sygn. WEiR (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B, w ten sposób, że na drodze publicznej kierował samochodem marki C. (...) nr rej. (...),

tj. o przestępstwo z art. 180a k.k.

orzeka

I. uznaje oskarżonego ***G. Z.*** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 180 a kk z tym ustaleniem, że decyzja została wydana w dniu 28 sierpnia 2013 roku i za to na podstawie art. 180 a kk wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. na podstawie art. 42 § 1a ust. 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie koszty postępowania w kwocie 70,- (siedemdziesiąt) złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200,- (dwieście) złotych.

Sygn. akt II K 396/17

UZASADNIENIE

Decyzją Prezydenta Miasta T. z dnia 20 września 2013 roku o sygn. WEiR (...) cofnięto G. Z. uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B. Decyzja stała się ostateczna w dniu 4 lutego 2014 roku.

W dniu 23 czerwca 2017 roku w F. G. Z. kierował samochodem marki C. (...) nr rej. (...) na drodze publicznej nie posiadając stosownych uprawnień.

G. Z. ma 44 lata, prowadzi działalność gospodarczą, jest zdrowy, nie leczył się psychiatrycznie, był karany za przestępstwo z art. 180a w 2017 r.

Dowody: odpis decyzji k. 4, notatka służbowa k. 1 -2, karta karna k. 13, wyjaśnienia oskarżonego k. 53, 63akt

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art.180a k.k., przyznał się do winy. Wyjaśnił, że wiedział, iż nie posiada uprawnień do prowadzenia pojazdami i że był karany za taki sam czyn w 2017 roku. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze. Prokurator za zgodą oskarżonego złożył wniosek w trybie art.335 §1 k.p.k. o wymiarzenie kary 200 stawek dziennych grzywny w wysokości 10 zł stawka, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na rok oraz obciążenia oskarżonego kosztami.

Na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2018 roku oskarżony początkowo wnosił o to, by wyeliminować z ustaleń zakaz prowadzenia pojazdów, pouczony przez Sąd o treści art. 42§1a k.k. oraz art. 447§5 k.p.k. podtrzymał jednak swój wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Sąd uznając dowody złożone do akt sprawy za wiarygodne oraz mając na względzie, że w świetle wyjaśnień oskarżonego okoliczności popełnienia przestępstwa i jego wina nie budzą wątpliwości, uwzględnił wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki.

Przestępstwa z art. 180 a k.k. dopuszcza się ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. W świetle zarysowanego materiału dowodowego w sprawie nie mogło budzić najmniejszych wątpliwości, że oskarżony w dniu 23 czerwca 2017 roku w F. kierował samochodem marki C. (...) nr rej. (...) na drodze publicznej nie stosując się do decyzji właściwego organu administracji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

Zachowanie oskarżonego godziło w przedmiot ochrony występkę z art. 180a kk, zatem w bezpieczeństwo w komunikacji, skoro oskarżony prowadził pojazd mechaniczny pomimo wydania wobec niego decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Oskarżony działał umyślnie.

Przestępstwo z art. 180 a k.k. zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch. Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 zł. Tak orzeczona kara była w ocenie Sądu adekwatna do stopnia winy oskarżonego, uwzględniała społeczną szkodliwość czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć tak w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zważyć należało, że oskarżony był już uprzednio sądownie karany za popełnienie przestępstwa z art. 180 a k.k., kara wymierzana przez Sąd powinna być zatem surowsza niż poprzednio wymierzona.

W przypadku czynów kwalifikowanych z art. 180a k.k. popełnionych po 1 czerwca 2017 r. obligatoryjnym jest orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Zatem zgodnie z art. 42§1a ust. 1 k.k. i art. 43§1 k.k. Sąd zobligowany był orzec wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Okres ten ustalony został w najniższym możliwym wymiarze - na rok.

Orzeczenie o kosztach postępowania miało oparcie w przywołanych w sentencji wyroku przepisach.

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

C. 5 lutego 2018 r